

Овај текст, са Азриним позајмљеним стихом, нема изричитог ни поименичног адресата, нити је вапај због унапред изгубљеног изборног рата. Предстојећи главни политички обрачун на српској сцени – парламентарни (и председнички) избори – није виђен пораз противника власти, поготово ако се нека од заказаних припремних битака – локални избори – добије. Штиво је упућено политички свесној јавности, бројном и шароликом друштву српском: студентима, страначкој опозицији и свим грађанима са ставовима мимо владајућих – јавно активним удружењима, спонтаним гласним групама и тихим појединцима критичарима; групацијама непокрнутих игнораната не би ли се некако разбудили у интересу будућности; онима који знају коју би другу власт и онима који то не знају, али су сигурни да ову неће.

Демократска Европа издалека гледи и мудро ћути, стиснута ваљда другим бригама

Сневани кротитељ обојене револуције – изван снова, реч је о студентској побуни за ослобођење друштва из канџи корупције – и уједно неприкосновени нам владар, упалио је зелено светло за „истрагу потурица“, односно утврђивање одговорности непослушних протестаната (читај есенесовски: усташа, терориста, фашиста, плаћеника итд итс). Доказивање кривице свих оних који издаше шефа и партију – у орвелијанском новоговору српски вођ и вођени су једнако држава па док на јави (сомна)булазне о издаји Србије интимно мисле на себе. За њих је, просто им било, партија патрија. Паралелно, јер живот не стаје, тај појединац нас непрекидно опија сопственом величином док решава светске и локалне проблеме: ратове, нафту, гас и струју, ракете и путеве, фабрике гума и пензије, незаборављајући ни митровачки универзитет, ономад гратис обећан. О да ли поново папагајски поновити – све то дела мимо Устава. Поред наведеног и још буљук прећутаног, вођа стиже, да човек не поверује, да предводи функционерску кампању у варошима (10) које су пошле пут локалних избора (29. III). Не само да је носилац једноимених владиних листа – невољно Уставу јербо је он израз јединства читаве Србије, парафраза члана 111 Устава – већ је и највреднији крстаритељ по фабричким халама и имањима угледних домаћина. А демократска Европа издалека гледи и мудро ћути, стиснута ваљда другим бригама.

Уради нешто, то је твоја дужност

Пише: Слободан Орловић
понедељак, 23 март 2026 00:05

